

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 06-00-11/2015-01

Датум: 10. март 2015. године

Београд

**ЗАПИСНИК СА ЧЕТВРТЕ РЕДОВНЕ СЕДНИЦЕ
СТАЛНОГ САСТАВА ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
одржане 10. марта 2015. године**

Седница је почела у **09,00** часова.

Седници су присуствовали: Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, Мирјана Ивић, Мирољуб Томић, Бранка Банчевић и Александар Стоиљковски, изборни чланови из реда судија, Никола Селаковић, министар правде и др Зоран Стојановић, изборни члан из реда професора правног факултета.

Седници нису присуствовали Соња Видановић, изборни члан из реда судија и Петар Петровић, председник Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу.

Поред чланова Савета, седници су присуствовале Мајда Кршикапа, секретар Високог савета судства и Смиља Спасојевић, самостални саветник у Одељењу за статусна питања судија.

Седница Савета се тонски снима.

Од стране председника Високог савета судства предложен је следећи:

ДНЕВНИ РЕД

1. Разматрање притужбе Предрага Колаковића, судије Основног суда у Јагодини од 12.06.2014. године на изјашњење председника Вишег суда у Јагодини Су. VI-64/13 од 31.07.2012. године;
2. Разматрање притужбе Јелене Богојевић Лазих, судије Првог основног суда у Београду од 24.10.2014. године на поступање председника Првог основног суда у Београду због доношења Одлуке о задуживању предмета I Су бр.1-2-54/2013 од 12.02.2013. године;
3. Разматрање притужбе Биљане Ђуричић, судије Основног суда у Руми од 01.12.2014. године на поступање председника Основног суда у Руми;
4. Разматрање притужбе Љиљане Ђалић, судије Привредног суда у Београду од 30.06.2014. године на поступање председника Привредног суда у Београду доношењем решења VII-Су.број 163/2014 од 24.06.2014. године;

5. Разматрање притужбе Тијане Поповић и Бранке Жерајић, судија Привредног суда у Београду од 27.01.2015. године на поступање председника Привредног суда у Београду у предмету 6 ИВП (И) 12/15;
6. Разматрање притужбе Снежане Николић Гаротић, судије Вишег суда у Београду од 19.12.2014. године на поступање председника Апелационог суда у Београду доношењем решења Су.бр. I-2 217/14 од 08.12.2014. године;
7. Разматрање притужбе Оливере Анђелковић, Тајјане Вуковић и Драгољуба Албијанића, судија Апелационог суда у Београду од 04.02.2015. године на поступање председника Апелационог суда у Београду.
8. Разно.

Судија Бранка Банчевић је предложила да се одлучивање о шестој тачки дневног реда - Разматрање притужбе Снежане Николић Гаротић, судије Вишег суда у Београду од 19.12.2014. године на поступање председника Апелационог суда у Београду доношењем решења Су.бр. I-2 217/14 од 08.12.2014. године одложи, из разлога што до почетка седнице није стигло изјашњење председника Вишег суда у Београду Александра Степановића.

Чланови Савета су усвојили предлог судије Бранке Банчевић, те су [REDACTED] одлучили да усвоје предложени Дневни ред од стране председника Високог савета судства са изостављањем тачке шест, о којој ће се одлучивати када се Високом савету судства достави потребно изјашњење.

1. Разматрање притужбе Предрага Колаковића, судије Основног суда у Јагодини од 12.06.2014. године на изјашњење председника Вишег суда у Јагодини Су. VI-64/13 од 31.07.2012. године

Судија Бранка Банчевић реферише предмет и наводи да Предраг Колаковић, судија Основног суда у Јагодини поднео су притужбу на изјашњење председника Вишег суда у Јагодини Су. VI-64/13 од 31.07.2012. године. Подносилац притужбе наводи да је дана 12.11.2013. године, а на захтев вршиоца функције председника Основног суда у Јагодини VI. Су- 187/13 од 05.11.2013. године, доставио као поступајући судија у предмету О. бр. 1416/11 изјашњење на притужбу странке. Поступајући по наведеној притужби в.ф. председника Основног суда у Јагодини, у свом извештају је утврдио да је иста неоснована. У изјашњењу в.ф. председника Вишег суда у Јагодини VI.Су-64/13 од 31.07.2012. године, утврђено да је притужба странке основана и да оставински поступак треба обуставити у смислу чл. 87. Закона о ванпарничном поступку, те да је у изјашњењу в.ф. председника Вишег суда у Јагодини наведено правно схватање председника у вези са до тада утврђеним чињеничним стањем, као и да је дат упут подносиоцу те притужбе да предузме све даље мере ради окончања поступка на законит начин. У вези са наведеним предметом, наводи да је тачно да се странка, дана 05.11.2013. године, обратила притужбом председнику Вишег суда у Јагодини, те да је председник Основног суда у Јагодини тражио изјашњење истог дана, те да је као поступајући судија у том предмету, дана 12.11.2013. године доставио председнику Основног суда у Јагодини тражено изјашњење. Навео је да се садржина притужбе странке односила на одуговлачење у поступку и разлоге везане за садржину притужбе, те да се он изјаснио детаљно у свом изјашњењу од 12.11.2013. године. Нејасно је на који је начин в.ф. председника Вишег суда у Јагодини донео изјашњење од 31.07.2012. године, ако је притужба Вишем суду од стране учесника у поступку поднета 05.11.2013. године, па се не зна на који начин је председник Вишег суда у Јагодини поступао у изјашњењу који носи датум пошто је поднета притужба странке. У

изјашњењу в.ф. председника Вишег суда је наведено све оно што члан 22. став 1. и члан 1. став 1. Закона о судијама предвиђа као право судије у поступању у предмету у коме суди, те да је изнето и које чињенице је он као поступајући судија тада био дужан да утврђује, које правно дејство имају одређени докази, које правно дејство би требало да одређеним правним институтима да, а на крају и какву одлуку треба да донесе. Подносилац притужбе сматра да је наведеним поступањем извршено прекорачење овлашћења председника непосредно Вишег суда и члана 54. Закона о уређењу судова. Председник Вишег суда у Јагодини је оценио да се ради о одуговлачењу поступка, самим тим што одмах на захтев странке није донето решење које он сматра да треба да се донесе. С друге стране, наводи да је као поступајући судија у предмету О. бр. 1416/11 подносилац притужбе је поступао у најоптималнијим роковима са прецизно датим разлозима странке за достављање све потребне документације без одуговлачења поступка, као и да сматра да му је изјашњењем Вишег суда у Јагодини поврђено право на независност у поступању доношења одлуке у смислу члана 1. става 1. Закона о судијама, као и право судије на слободу у заступању свог правног схватања, утврђивању чињеница и примени права о чему је судија овлашћен да одлучује у смислу чл. 22. став 1. Закона о судијама.

У смислу члана 29. став 2. Закона о судијама, тражено је изјашњење од председника Вишег суда у Јагодини у погледу навода из притужбе судије Основног суда у Јагодини Петра Колаковића.

У изјашњењу председника Вишег суда у Јагодини је наведено да је грешком стављен други датум, а не датум стварног изјашњења и оцене по притужби која је у уписнику Вишег суда у Јагодини заведена под правилним датумом, а који је стварни датум изјашњења, позивајући се на члан 29. став 1. Закона о судијама као основ подношења притужбе. Наведено изјашњење је дато ради оцене основаности подносиоца притужбе - странке Перић Олге на поступање судије Основног суда у Јагодини у предмету О. бр. 1416/11 основана. Кроз цео поднесак – притужбу судије Петра Колаковића пише се о угрожавању односно повреди права на независност судије у вођењу поступка и доношењу одлуке. Никаког притиска, нити утицаја на независност судије у вођењу наведеног поступка и доношењу одлука није било. У свом одговору на притужбу председник Вишег суда у Јагодини је образлагао донету одлуку којом је утврдио да је притужба странке Олге Перић основана, анализирајући предузете радње у предмету О. бр. 1416/11. У наведеном одговору на притужбу се наводи да је након анализе предмета О. бр. 1416/11 оцењено да је притужба притужиоца Олге Перић основана и та оцена достављена је притужиоцу и њеном пуномоћнику по процедури предвиђеној Судским пословником, а она је упућена да предузимањем својих законски предвиђених радњи оствари своја права чију је заштиту безуспешно тражила обраћајући се Основног суду у Јагодини. Из увида у комплетне списе предмета, као и из увида у Су. уписнике како Основног суда у Јагодини, тако и Вишег суда у Јагодини може се неспорно утврдити да поступајућем судији у том предмету није никада дата било каква наредба, упутство или било шта друго што би се могло протумачити као наведени притисак или утицај на независност у поступку, те да није ни могло бити повређено право из члана 1. Закона о судијама, ни право из члана 22. Закона о судијама.

Након реферисања предмета од стране Бранке Банчевић прешло се на дискусију о поднетој притужби судије Предрага Колаковића, те је након тога Високи савет судства [REDACTED] донео одлуку:

Одбија се притужба поднета дана 12.06.2014. године подносиоца Предрага Колаковића, судије Основног суда у Јагодини.

Везано за судију Предрага Колаковића, судија Бранка Банчевић је је изложила допис насловљен као «Притужба судије на сачињавање редовних извештаја о раду Основног суда Јагдина из 2014. године, са захтевом за обављање ванредног надзора и контроле» од 12.11.2014. године, који је од стране наведеног судије достављен Врховном касационом суду, а затим прослеђен Високом савету судства.

Након дискусије, [REDACTED] је одлучено да се судији Предрагу Колаковићу одговори у виду обавештења да нема основа за наводе из његовог дописа.

2. Разматрање притужбе Јелене Богојевић Лазих, судије Првог основног суда у Београду од 24.10.2014. године на поступање председника Првог основног суда у Београду због доношења Одлуке о задуживању предмета I Су бр.1-2-54/2013 од 12.02.2013. године

Судија Бранка Банчевић реферише предмет и наводи да је Јелена Богојевић Лазих, судија Првог основног суда у Београду поднела је притужбу због: повреде права на рад и једнаке услове рада зајамчене чланом 60. Устава Републике Србије; права на једнаку заштиту, права на правно средство, прописану чланом 36. Устава Републике Србије, право на обавештеност прописано чланом 51. Устава РС, право на једнаку оптерећеност предметима прописану чланом 49. Судског пословника, забрану дискриминације прописану чланом 21. Устава Републике Србије; недоношења појединачне одлуке о формирању другог већа у Одељењу радних спорова у Првом основном суду у Београду; различитог поступања председника Вишег суда у истоврсним предметима; неблагоприятног поступања по приговорима подносиоца; одступања од редоследа пријема предмета; неравноправног распоређивања старих предмета и неједнаких услова рада. Подносилац притужбе наводи да је распоређена у Одељење радних спорова у којим и сада поступа и да је против одлуке в.ф. председника Првог основног суда у Београду I Су. бр.1-2-54/2013 од 12.02.2013. године о задуживању предмета изјавила приговор председнику Вишег суда у Београду дана 14.02.2013. године, а да одлуку поводом тога није примила до дана предаје ове притужбе. Након реформе спроведене крајем 2013. године подносилац приговора је захтевом од 13.02.2014. године тражила појединачну одлуку о задуживању предмета у другом већу Одељења радних спорова у Првом основном суду у Београду, који није добила до дана подношења ове притужбе. Недостављеном одлуком о формирању већа и задуживању предмета подносиоцу је ускраћено право на обавештеност, иако је исто зајамчено одредбом члана 51. Устава Републике Србије. Вршилац дужности председника Првог основног суда у Београду није донела одлуку о формирању другог већа у Одељењу радних спорова, иако та обавеза произилази из Судског пословника. Приговор подносиоца од 25.03.2014. године упућен председнику Вишег суда у Београду изјављен због недоношења појединачне одлуке о формирању већа због одступања од редоследа пријема предмета и због неравноправног распоређивања старих предмета и због неједнаких услова рада, одбачени су решењем в.ф. председника Првог основног суда у Београду Су. бр. 2-286/2014 од 09.04.2014. године а приговор подносиоца од 25.04.2014. године изјављен против те одлуке в.ф. председника Првог основног суда у Београду и приговор од 21.03.2014. године одбијени су решењем председника Вишег суда у Београду I Су. бр. 2/14-131 од 11.06.2014. године, са образложењем да је приговор изјављен дана 25.04.2014. године, након протеча законског рока у ком је дозвољено изјављивање приговора, односно након протеча рока од 3 дана од дана сазнања за одлуку, док је приговор од 21.03.2014. године, одбијен, јер је председник Вишег суда нашао да је веће судије Јелене Богојевић Лазих формирано у складу са одредбом члана 49. и 56. Судског пословника. Остали захтеви

подносиоца чак нису ни формално одбијени или одбачени. На захтев за приступ информацијама од јавног значаја од 30.05.2014. године, којим је тражена информација о броју нерешених предмета старијих од 10 година за судије Одељења радних спорова у Првом основном суду у Београду и осталим наведеним информацијама, подносилац није добио одговор до дана подношења ове притужбе. На основу свега изнетог, подносилац притужбе предлаже да Високи савет судства својом одлуком усвоји притужбу и утврди наведене повреде права подносиоца, констатује незаконитост чина недоношења појединачне одлуке и наложи председнику Вишег суда у Београду и председнику Првог основног суда у Београду да поступају у складу са Законом и одредбама Устава.

У смислу члана 29. став 2. Закона о судијама, тражено је изјашњење од председника Првог основног суда у Београду и Вишег суда у Београду, у вези навода из притужбе подносиоца Јелене Богојевић Лазић.

Председник Првог основног суда у Београду Тања Шобот је у свом изјашњењу поводом притужбе судије Јелене Богојевић Лазић поднете Високом савету судства дана 24.10.2014. године навела да је притужба судије Јелене Богојевић Лазић неоснована из разлога што је равноправан положај судије приликом расподеле предмета у рад ни у чему није нарушен у односу на остале судије у Одељењу радних спорова Првог основног суда у Београду. Према извештају писарнице радних спорова Првог основног суда у Београду утврђено је да су судије које су остале у Одељењу радних спорова пренеле нерешене и решене предмете који су им распоређивани у рад, а предмети судија премештених у друге судове који су основани у складу са Законом о седиштима и подручијима судова равномерно су се распоредили судијама у Одељење радних спорова који су одређени годишњим распоредом послова. Судија Јелена Богојевић Лазић од 01.01.2014. године у Први основни суд у Београду у своје веће је пренела 223 предмета од тога 116 је било старије од две године а старијих предмета од 10 година је било укупно 10. Предмети судија који су распоређени у друге судове, а чије одлуке су враћене као укинуте по жалби, су додељиване у рад свим судијама пресигнацијом случајном расподелом. Предмети у којима има поступања, а не односе се на доношење нових законских одлука, остају у раду судијама који су били распоређени при формирању већа ради изједначавања прилива. Имајући у виду наведено Први основни суд у Београду је приликом формирања већа Одељења радних спорова поступао у складу са одредбом члана 49. Судског пословника и у складу са упутством за вршење расподеле и миграције предмета Основних судова у погледу примене нове мреже судова, те је притужба судије Јелене Богојевић Лазић у том делу неоснована.

Председник Вишег суда у Београду је дописом од I Су. бр. 1/14-101 од 25.11.2014. године, навео да поводом притужбе судије Првог основног суда у Београду судије Јелене Богојевић Лазић изјављене због поступања председника Вишег суда у Београду у истоветним предметима неблаговременог поступања по приговорима подносиоца, изјављује да се приликом доношења решења I Су. бр. 2/14-131 од 11.06.2014. године којим је одлучивано о приговорима наведене судије у свему поступало сходно овлашћењима из члана 26. став 1. Закона о судијама. Истиче да су неосновани наводи подносиоца приговора судије Првог основног суда у Београду Јелене Богојевић Лазић, да председник Вишег суда у Београду није одлучивао о приговору који је поднела дана 14.02.2013. године, с обзиром да такав приговор није примљен у Вишем суду у Београду, о чему је подносилац притужбе обавештена дана 28.02.2014. године у одговору на њен захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја. Такође, неосновани су и наводи који се односе на различито поступање председника Вишег суда у Београду у истоветним предметима, с обзиром на то да су одлуке о поднетим приговорима судија Основних судова са територије Вишег суда у Београду током означеног периода у притужби донети искључиво на основу увида у сваки појединачни

предмет формиран по поднетом приговору и на основу изјашњења председника основних судова са територије Вишег суда у Београду. Са изнетог, предлаже да се притужба судије Првог основног суда у Београду Јелене Богојевић Лазић у делу који се односи на поступање председника Вишег суда у Београду одбије као неоснована.

Након реферисања предмета од стране Бранке Банчевић прешло се на дискусију о поднетој притужби судије Јелене Богојевић Лазић, те је након тога Високи савет судства [REDACTED] донео одлуку:

Одбацује се притужба поднета дана 24.10.2014. године подносиоца Јелене Богојевић Лазић, судије Првог основног суда у Београду.

3. Разматрање притужбе Биљане Ђуричић, судије Основног суда у Руми од 01.12.2014. године на поступање председника Основног суда у Руми

Судија Бранка Банчевић реферише предмет и наводи да је Биљана Ђуричић, судија Основног суда у Руми је дана 01.12.2014. године поднела Високом савету судства притужбу због мобинга. У поднетом акту наводи да је притужба изјављена због вишемесечног континуираног мобинга према њој од стране председника Основног суда у Руми, због којег се ставља у неравноправан положај у односу на остале судије, мења јој се реферада мимо сваких правила, контролишу се само њени предмети и прети јој се подношењем пријава, све са циљем да се склони са кривичне рефераде, због резултата, те предлаже да Високи савет судства у смислу члана 29. став 3. Закона о судијама предузме мере ради заштите њених права. Према наводима притужбе, мобинг се врши на тај начин што јој је мењана материја у току вршења судијске функције након повратака на посао по одлуци Уставног суда 16.11.2012. године, Према наводима притужбе, мобинг се огледа и у томе што јој је прекинут годишњи одмор дана 01.09.2014. године, из разлога да би дошла у суд, да би јој било саопштено да ће бити судија за претходни поступак и добити кривичну рефераду. Само два дана након тога, опет 04.09.2014. године, поново јој се прекида годишњи одмор да би била упитана од стране секретара суда да ли жели да пређе у парничну материју. Даном 08.09.2014. године одржана је Општа седница свих судија Основног суда у Руми, где су саопштене измене годишењег распореда и саопштено да се она распоређује на парничну рефераду, док послове јавног бележника добија судија која уопште није била на обуци. На одлуку Председника суда од 08.09.2014. године, изјавила је приговор Председнику Вишег суда у Сремској Митровици. Одлуку Председника Вишег суда Су. I -2-5/14 од 25.09.2014. године, је примила у Основном суду у Руми дана 02.10.2014. године. Како јој је дана 30.09.2014. године, по наредби Председника Основног суда у Руми изнето и заведено 268 парничних предмета и то 30 до 50 више него код других судија, она је изјавила приговор Председнику Вишег суда у Сремској Митровици о коме до данас није одлучено. У оквиру њеног рада врши се контрола њених предмета, с тим што напомиње да како је прешла у парничну материју то су предмети других судија, док предмети у којима је она поступала као судија за претходни поступак и као судија кривичар нису наведени у приговору који се односи на рад Кривичног одељења Основног суда у Руми. Њој се такође прети подношењем дисциплинских пријава и разрешењем, а такође ставља јој се на терет да је неке предмете на своју руку заводила под нови број и ако је била наредба председника суда да се то ради, јер су тада предмети разведени као решени противно Судском пословнику. У својој притужби наводи да је добила налог од председника суда да предмет реши за 11 дана, при чему је нова у парничној материји, а није јој одобрен никакав период да прочита законе из

грађанске материје, коју пре тога није читала 18 година, те да јој се на сваки могући начин отежава да научи и положи испит из Породичног права, као и да мирно започне рад у грађанској материји. Због мобинга који траје скоро годину дана значајно се нарушило њено здравствено стање.

У смислу члана 29. став 2. Закона о судијама, тражено је изјашњење од председника Основног суда у Руми, у вези навода из притужбе подносиоца Биљане Ђуричић.

У изјашњењу председника Основног суда у Руми поводом притужбе судије Биљане Ђуричић због мобинга, наводи се да је притужба у целости неоснована из разлога што од стране председника суда према подносиоцу притужбе мобинг није вршен, а истој судији нису ускраћена загарантована права. Наведена судија није стављена у неравноправнији положај у односу на остале судије, реферада јој није промењена мимо свих правила, не контролишу се само њени предмети и не прети јој се подношењем пријаве. Наиме, Основни суд у Руми је формиран и започео са радом дана 01.01.2014. године и судија Биљана Ђуричић је годишњим распоредом послова распоређена у истражну рефераду. Како је прилив предмета у истражној реферади прилично смањен, а прилив парничних предмета повећан, те како је судија Ђуричић Биљана поступала у реферади која се гаси и како је судија са најмање искуства у кривичној материји и у истажној реферади, док су остале судије поступале у кривичним реферадама, издате су им наредбе за старе предмете, а на основу Програма решавања старих предмета, као и да би промене поступајећег судије довеле до новог одуговлачења приликом решавања старих предмета, то је било логично да се судија Биљана Ђуричић распореди у грађанску рефераду. Судији Биљани Ђуричић није прећено подношењем пријаве, већ је председник суда поднео против исте дисциплинску пријаву Дисциплинском тужиоцу Су. V-35-106/14 од 19.11.2014. године, и то због дисциплинских прекршаја из члана 90. став 1. тачка 5,7. и 18. Закона о судијама. У вези са наводима Биљане Ђуричић да јој је у два наврата прекидан годишњи одмор, треба истаћи да су наводи неистини из разлога што јој није прекидан годишњи одмор. Управи суда је било познато да се судија налази у Руми, јер станује на око 100 метара од зграде суда, позвана је од стране секретара и предочено јој је да уколико је у могућности да дође на разговор са председником. Наводи судије Биљане Ђуричић који се односе на контролу „само њених предмета“ нису основани из разлога што је извршена контрола по налогу судије Апелационог суда и налогу председника Вишег суда у Сремској Митровици, а након редовне контроле рада Основног суда у Руми од стране Вишег суда у Сремској Митровици. Имајући у виду све горе наведено, очигледно је да у поступању председника суда нема елемената мобинга, нити је председник суда икада имао намеру да на било који начин судију Биљану Ђуричић мучи, омаловажава или шиканира.

Након реферисања предмета од стране Бранке Банчевић прешло се на дискусију о поднетој притужби судије Биљане Ђуричић, те је након тога донета [REDACTED] одлука:

Одбацује се притужба поднета дана 01.12.2014. године подносиоца Биљане Ђуричић, судије Основног суда у Руми.

4. *Разматрање притужбе Љиљане Ђалић, судије Привредног суда у Београду од 30.06.2014. године на поступање председника Привредног суда у Београду доношењем решења VII-Су.број 163/2014 од 24.06.2014. године*

Судија Бранка Банчевић реферише предмет и наводи да је Љиљана Ћалић поднела притужбу дана 30.06.2014. године, на поступање председника Привредног суда у Београду, Јована Кордића, због доношења решења VII-Су број 163/2014 од 24.06.2014. године. У притужби се наводи да је дана 26.06.2014. године примила решење председника Привредног суда у Београду VII-Су број 163/2014 од 24.06.2014. године, којим је усвојен захтев тужених за изузеће у предмету 17 П. бр. 17227/10, те да је изузета од даљег поступања у том предмету. На даље, судија Љиљана Ћалић, наводи да није било апсолутно никаквих разлога за наведену одлуку и да, ма колико било отежано поступање у том предмету, нема необјективног, нити пристрасног поступања, па је из тог разлога њој апсолутно неоправдан поступак председника исказан доношењем наведеног решења. У том предмету је поступала, као и у сваком другом, у складу са својим стручним схватањем. Такође, истакла је да на основу одредаба члана 29. Закона о судијама има право да кроз притужбу искаже свој став у вези са наведеним решењем за које сматра да би могло бити укинито у поступку по приговору који је поднела Председнику Привредног апелационог суда.

У смислу члана 29. став 2. Закона о судијама, тражено је изјашњење од председника Привредног суда у Београду, у вези са наводима из притужбе подносиоца судије Љиљане Ћалић.

Председник Привредног суда у Београду је у изјашњењу поводом притужбе судије Љиљане Ћалић поднете Високом савету судства дана 30.06.2014. године, навео да је решењем Привредног суда у Београду VII-Су број 163/2014 од 24.06.2014. године одлучено о изузећу судије Љиљане Ћалић, а на које решење је наведена судија поднела приговор председнику Привредног апелационог суда, који је решењем VII-Су број 181/14 од 01.07.2014. године одбацио приговор као недозвољен, са образложењем да о захтеву за изузеће није дозвољена жалба, у смислу члана 71. став 1. и став 5. Закона о парничном поступку.

Након реферисања предмета од стране Бранке Банчевић прешло се на дискусију о поднетој притужби судије Љиљане Ћалић, те је након тога донета [REDACTED] одлука:

Одбацује се притужба поднета дана 30.06.2014. године подносиоца Љиљане Ћалић, судије Привредног суда у Београду.

5. Разматрање притужбе Тијане Поповић и Бранке Жерајић, судија Привредног суда у Београду од 27.01.2015. године на поступање председника Привредног суда у Београду у предмету 6 ИВП (И) 12/15

Судија Бранка Банчевић реферише предмет и наводи да су Тијана Поповић и Бранка Жерајић, судије Привредног суда у Београду поднеле притужбу на рад председника Привредног суда у Београду Јована Кордића у предмету 6 Ипв.(И) 12/2015 и захтев за непосредни увид у предмет. У образложењу притужбе се наводи да је решењем Привредног суда у Београду VII Су. 3/2015-1 од 21.01.2015. године усвојен захтев извршних повериоца „GIOIO“ д.о.о. Београд, „UNION“ д.о.о. и „INTERNATIONAL TRADE“ д.о.о. Београд у предмету број 6 Ипв.(И) 12/2015 за изузеће судије Тијане Поповић и Бранке Жерајић, са образложењем да постоје околности које доводе у сумњу њихову непристрасност из разлога што су свесно и намерно, без учешћа трећег члана већа донеле одлуку и наложиле судијском помоћнику да исту изради. Сматрају да је председник суда свесно и намерно усвојио неоснован захтев за изузеће, односно да није било законског разлога за усвајање тог захтева, да разлози дати у решењу не

могу бити основ за изузеће, те да им је образложењем решења и усвајањем захтева за изузеће повређена част и углед као личности и као судија, што је разлог подношења ове притужбе и захтева за обављање непосредног увида у списе предмета 6 Ипв. (И)-12/2015 ради провере како навода из цитираног решења, тако и навода ове притужбе. Наиме, у конкретном случају судија Тијана Поповић је након повратака са годишњег одмора дана 12.01.2015. године, задужена са 8 предмета између осталих и са овим предметом. Рок за одлучивање по приговору је 5 радних дана и до 16.01.2015. године је извећано 7 предмета, у саставу већа судије Тијане Поповић као председника већа и судија Бранке Жерајић и Јована Кордића као чланова већа, при чему је Јован Кордић мењао одсушног члана судију Татјану Влаисављевић. Спорни предмет, као обимнији и тежи, није извећан тог датума, али су чланови већа Тијана Поповић и Бранка Жерајић расправљале о предмету при крају радног времена дана 15.02.2015. године, након чега је судија Тијана Поповић председник већа и судија известилац предмет дала сараднику ради израде нацрта одлуке са упутством предлога образложења решења на парчету папира без навођења чланова већа и датума са намером да предмет већа у понедељак 19.01.2015. године као задњи дан рока за већање, да би се израдио и коначни текст одлуке. У петак ујутру 16.01.2015. године судију Бранку Жерајић је позвао председник суда код њега у кабинет где се на столу налазио предмет 6 Ипв. (И)-12/2015, претходно дат сараднику, са питањем да ли су већале наведени предмет, па пошто је добио одговор да се о предмету расправљало, али да је предмет читала само судија Тијана Поповић, председник је предложио да поново прегледају предмет и размисле да ли је одлука за потврђивање. Судија Бранка Жерајић је узела предмет са констатацијом да ће предмет прочитати. При крају радног времена судија Бранка Жерајић је позвала телефоном председника Јована Кордића и рекла је да не мења правни став дат сараднику, па како је његов правни став био сасвим супротан, то је договорено већање за понедељак ујутро 19.01.2015. године, као задњи дан за већање, како би био и сачињен и записник или белешка о већању. До већања у понедељак ујутру, у саставу судије Тијане Поповић као председника већа и судија Бранке Жерајић и Јована Кордића као чланова већа није дошла, јер је судија Татјана Влаисављевић почела да ради па није било потребе за заменом одсушног члана већа. Међутим, до већања није дошло, јер је тог дана у раним јутарњим часовима поднет захтев за њихово изузеће и искључење из ког разлога су морале да прекину свако поступање у предмету и истог дана су председнику суда доставиле изјашњење на захтев за изузеће и искључење у смислу члана 71. став 4. Закона о парничном поступку. Након тога им је дана 21.01.2015. достављено решење којим се усваја њихово изузеће. Образложење решења садржи нетачне наводе и констатације, које се огледају у наводима да у време подношења захтева за изузеће искључење и доношења решења којим се тај захтев усваја, предмет није био извећан како се то нетачно наводи у предметној одлуци, јер да јесте председник већа би такав захтев одбацио у смислу члана 70. став 1. а у вези члана 69. став 4. Закона о парничном поступку и члана 10. Закона о извршењу и обезбеђењу. О већању и гласању се сачињава записник или белешка, а у конкретном случају у спису предмета нема записника, ни белешке. Нетачни су наводи из образложења да је судијском помоћнику дат предмет ради израде одлуке, такође нетачни су и наводи из решења да је судија Јован Кордић био трећи члан већа јер се судија Влаисављевић, која је била на годишњем одмору до 16.01.2015. године, а коју је у одсућности мењао судија Јован Кордић, вратила 19.01.2015. године, када је било заказано већање. Када ће судија известилац изнети предмет на већање зависи од сложености предмета и броја предмета које има у раду. У конкретном случају, ради се о обимнијем предмету и привременој мери за коју треба више времена за припрему. Пре доношења решења председник је спроводио цео поступак ради утврђивања чињеница, узимао изјаву од сарадника, иако није било спорно да је председник већа дао предмет сараднику, па је на основу тако утврђених чињеница констатовао да постоје околности које доводе у

сумњу њихову непристраност, при том нетачно интерпретирајући разговор са судијом Бранком Жерајић. На крају, изузимајући и судију Тијану Поповић и Бранку Жерајић, председник суда је фактички из поступања изузео и трећег члана 6. Ипв. већа судију Татајану Влаисављевић и предмет је додељен у рад већу које није по реду по принципу ротације у складу са Годишњем распореду послова за 2015. годину. Применом годишњег распореда послова за 2015. годину предмет би требао да се већа у саставу председник већа судија Татјане Влаисављевић и чланова већа судије Јован Кордић и Љиљана Миловановић.

У смислу члана 29. став 2. Закона о судијама, тражено је изјашњење од председника Привредног суда у Београду, у вези навода из притужбе подносиоца судија Тијане Поповић и Бранке Жерајић.

У свом изјашњењу на притужбу на рад председника суда у предмету 6 Ипв.(И)-12/2015 судија Бранке Жерајић и Тијане Поповић, председник суда Јован Кордић је навео да је притужба подносилаца беспредметна. Наиме, притужба је беспредметна имајући у виду да је решење о изузећу подносиоца притужбе донео у складу са овлашћењима председника суда из члана 67. став 2. ЗПП-а, и да је у питању решење против кога у смислу члана 7. став 5. ЗПП-а, није дозвољена жалба, па наводи из притужбе представљају полемисање са ставовима из решења против кога жалба није дозвољена. Поред тога што је притужба беспредметна, иста је и неоснована. Све и да су наводи из притужбе тачни, а притужба врви од бесмислених контрадикторних и нестручних тврдњи, чак ни сами подносиоци притужбе не споре чињеницу да су без икаквог трећег члана доставили одлуку ради израде судијском помоћнику, што је разлог који доводи у сумњу њихову објективност и стручност. Што се тиче навода о каснијој додели предмета у рад другом већу, у питању је опет погрешно и тенденциозно тумачење одлуке председника суда од стране подносилаца притужбе. Ово из разлога што је према изјави шефа ванпарничне писарнице предмет додељен Ипв. већу који у моменту доставе предмета писарници било на реду, што представља доследну примену принципа случајној судије, који се у Привредном суду у Београду поштује, а необичајено интересовање подносиоца притужбе за даљи ток предмета, представља наставак понашања које је санкционисано решењем о изузећу.

Након реферисања предмета од стране Бранке Банчевић прешло се на дискусију о поднетој притужби судија Тијане Поповић и Бранке Жерајић, те је након тога донета одлука:

Одбацује се притужба поднета дана 27.01.2015. године подносилаца Тијане Поповић и Бранке Жерајић, судија Привредног суда у Београду.

6. Разматрање притужбе Оливере Анђелковић, Татјане Вуковић и Драгољуба Албијанића, судија Апелационог суда у Београду од 04.02.2015. године на поступање председника Апелационог суда у Београду

Судија Бранка Банчевић реферише предмет и наводи да су подносиоци притужбе у притужби поднели захтев за изузеће председника Високог савета судства Драгомира Милојевића, јер је Драгомир Милојевић као председник Врховног касационог суда одлучивао о њиховим приговорима које су изјавили на Годишњи распоред послова у Апелационом суду у Београду за 2015. годину.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства је у вези захтева за његово изузеће навео да стоје разлози из поднетог захтева и да сматра да треба да буде изузет из поступања по наведеној притужби, јер је као председник Врховног касационог суда

одлучивао о приговорима наведених судија, које су изјавили на Годишњи распоред послова у Апелационом суду у Београду за 2015. годину.

Одлучујући о изузећу Драгомира Милојевића, чланови Високог савета судства: Мирољуб Томић, Мирјана Ивић, Александар Стоиљковски, Бранка Банчевић, изборни чланови из реда судија, Никола Селаковић, министар правде и проф. др Зоран Стојановић, изборни члан из реда професора правног факултета, донели су одлуку да се усвоји захтев Оливере Анђелковић, Татјане Вуковић и Драгољуба Албијанића, судија Апелационог суда у Београду за изузеће Драгомира Милојевића, председника Високог савета судства, па се **ИЗУЗИМА** из поступка одлучивања по притужби од 04.02.2015. године Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства напушта седницу.

Судија Бранка Банчевић реферише даље предмет и наводи да се у образложењу притужбе наводи да су подносиоци притужбе по Годишњем распореду послова у Апелационом суду у Београду за 2015. годину који је председник саопштио на седници свих судија дана 27.11.2014. године распоређени да поступају у кривичном одељењу суда, а не у Одељењу за ратне злочине и у Посебном одељењу, иако након десетогодишњег поступања у овим одељењима. Због тога су на наведени Годишњи распоред послова изјавили приговоре председнику Врховног касационог суда, који приговори су одбијени решењима од 18.12.2014. године, са образложењем да у приговору на годишњи распоред послова суда судија не може да истиче да је требао да буде распоређен у Одељење за ратне злочине односно Посебно одељење, јер је председник Апелационог суда у Београду испуњеност услова за распоређивање у ова одељења ценио пре, а не при доношењу годишњег распореда послова у суду којим се само одређује број и састав већа у истима. Из оваквог образложења којим је председник Врховног касационог суда одбио њихове приговоре произилази да је председник Апелационог суда Годишњим распоредом послова одлучивао о праву за које законом није предвиђен посебан поступак заштите, чиме су испуњене претпоставке из члана 29. став 1. Закона о судијама за подношење ове притужбе. Међутим, из решења о распоређивању судија у Одељење за ратне злочине односно Посебно одељење Апелационог суда у Београду се јасно види да су иста донета од стране председника суда 25.12.2014. године, односно месец дана након доношења Годишњег распореда у суду за 2015. годину. Из даље наведеног, произилази да председник Врховног касационог суда приликом одлучивања о њиховим приговорима није имао у виду наведена решења већ је уследио погрешан закључак да је председник Апелационог суда у Београду испуњеност услова за распоређивање у ова два одељења ценио пре, приликом доношења аката о распоређивању судија у наведена одељења, а не при доношењу годишњег распореда послова у суду којим се само одређује број и састав већа у истима. Дакле, приликом утврђивања Годишњег распореда послова председник Апелационог суда је директно прекршио одредбе члана 10а. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине као и члана 14. Закона о организацији и надлежности државних органа у борби против организованог криминала, корупције и посебно тешких кривичних дела, којима је предвиђено да приликом упућивања у Одељење за ратне злочине и Посебно одељење Апелационог суда предност имају судије које поседују потребно стручно знање и искуство у области Хуманитарног права и људских права, односно борбе против организованог криминала и корупције. У ситуацији када наведени законски прописи јасно, недвосмислено, децидно и императивно предвиђају да приликом упућивања у Одељење за ратне злочине и Посебно одељење Апелационог суда у Београду предност имају, а не да могу да имају, судије које поседују потребна стручна знања и искуство у

наведеним областима и када у суду има судија управо испуњавају оба критеријума председник суда није могао да пренебрегне све напред наведене чињенице, већ је предност морао да да подносиоцама притужбе који испуњавају наведене законске предвиђене критеријуме. Због свега наведеног предлажу да Високи савет судства предузме све мере ради заштите права сходно члану 29. став 3. Закона о судијама и подносиоце притужбе позове на седницу на којој ће се одлучивати о поднетој притужби.

У смислу члана 29. став 2. Закона о судијама, тражено је изјашњење од председника Апелационог суда у Београду, у вези навода из притужбе подносиоца судија Оливере Анђековић, Татјане Вуковић и Драгољуба Албијанића.

Поводом притужбе судија Апелационог суда у Београду Оливере Анђековић, Татјане Вуковић и Драгољуба Албијанића изјављених на рад председника Апелационог суда у Београду, председник Апелационог суда у Београду је дао изјашњење дана 25.02.2015. године. У свом изјашњењу је навео да је као председник Апелационог суда у Београду на основу члана 34. став 1. Закона о уређењу судова и члана 45, 46, 47. и 48. Судског пословника, а након консултације са судијама и по прибављеном мишљењу судија, утврдио годишњи распоред послова у Апелационом суду у Београду за 2015. годину. Приликом сачињавања годишњег распореда послова за 2015. годину имао је у виду стручност и професионално искуство судија које поступају у кривичној материји, као и досадашње проблеме које има суд у поступању у предметима Посебно одељења за организовани криминал и Одељења за ратне злочине. Како су судије Оливера Анђелковић и Татјана Вуковић 10 година поступале у првом степену у предметима у Одељењу за ратне злочине, те с обзиром на мали број ових предмета сматра да би распоређивањем наведених судија у другостепено Одељење за ратне злочине често било немогуће формирати веће, с обзиром на одредбу члана 37. став 1. тачка 4. Законика о кривичном поступку. Такође, имао је у виду да је судија Драгољуб Албијанић дуго година поступао у првом степену у предметима организованог криминала и да би његовим распоређивањем у другостепено Посебно одељење за организовани криминал такође било проблема из истих разлога. Наглашава да њиховим нераспоредивањем у посебно одељење није имао намеру да умањи њихову стручност и професионално искуство већ се руководио разлозима целисходности и ефикасног поступања у предметима, нарочито у притворским предметима и предметима по жалбама на решење о условном отпусту у којима је неопходно хитно поступање. Имајући у виду наведено, истиче да нису основани наводи из притужбе којима се указује да није ценио испуњеност услова за распоређивање судија у Посебно одељење за организовани криминал и Одељење за ратне злочине пре доношења годишњег распореда послова за 2015. годину. Решење о распоређивању судије Наде Хаци Перић у Одељење за ратне злочине, односно судије Бојане Пауновић и Јасмине Васојевић у Посебно одељење за организовани криминал, из формалних разлога нису могла да буду донета пре ступања на снагу Годишњег распореда послова за 2015. годину, већ су донете након што су одбијени приговори судија Оливере Анђелковић, Татјане Вуковић и Драгољуба Албијанића, када је Годишњи распоред ступио на снагу. Имајући у виду да је поседовање стручних знања и искуства из области Хуманитарног права и организованог криминала предност, а не искључиви критеријум, а ценећи потребе ефикасног поступања суда и честе проблеме формирања већа у ситуацији када су судије другостепеног већа поступале у првом степену, сматрао је да би упућивање у посебно одељење нових судија, које нису поступале у овим поступцима у првом степену посебно у предметима ратних злочина, избегли проблеме са којима се овај суд често суочава, а због чега су им претходно укинуте одлуке по Уставној жалби односно по захтеву за заштиту законитости. С обзиром на то да су подносиоци притужбе искористили заштиту која им је дата на основу члана 26. Закона о судијама, имајући у виду да су поднели приговор на Годишњи распоред послова за 2015. годину и да је о

приговорима одлучено, сматра да су конкретном случају не ради о повреди права за које овим законом није предвиђен посебан поступак заштите из члана 29. Закона о судијама, па предлаже да Високи савет судства притужбу одбаци. Уколико Високи савет судства нађе да је притужба дозвољена, а имајући у виду све напред наведено предлаже да притужбу одбије као неосновану.

Након реферисања предмета од стране Бранке Банчевић прешло се на дискусију о поднетој притужби судија Оливере Анђековић, Татјане Вуковић и Драгољуба Албијанића те је након тога донета [REDACTED] одлука:

Одбацује се притужба поднета дана 04.02.2015. године подносилаца Оливере Анђелковић, Татјане Вуковић и Драгољуба Албијанића, судија Апелационог суда у Београду.

7. Разно:

Пре почетка разматрања ове тачке, министар Никола Селаковић саопштава да због других заказаних обавеза мора да напусти седницу, а на седницу се враћа Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства.

1. Разматрање притужбе Недељка Трифковића

Судија Бранка Банчевић је изнела притужбу Недељка Трифковића у којој он подноси Високом савету судства број: 071-00-30/2015-01 иницијативе за разрешење председника Апелационог суда у Новом Саду Новице Пековића од 03.03.2015. године; иницијативу за разрешење судије Апелационог суда у Новом Саду од 08.01.2015. године, Ђурђине Бјелобабе; иницијативе за разрешење судија Апелационог суда у Новом Саду од 15.01.2015. године, Ђурђине Бјелобабе, Мирјане Андријашевић и Душана Перчина; иницијативе за разрешење судије Основног суда у Новом Саду од 03.03.2015. године, Ивана Стеванова; иницијативе за разрешење судије Основног суда у Новом Саду од 05.01.2015. године, Бранке Поповић; иницијативе за разрешење судија Основног суда у Новом Саду од 15.01.2015. године, Такач Галфи Кларе, Зорана Живковића, Ксеније Рончевић, Олгице Милошевић, Весне Бојовић, Анђелке Станојев и Душка Симића; иницијативе за разрешење судије Основног суда у Панчеву од 15.01.2015. године, Лидије Гуљаш; иницијативе за разрешење судије Основног суда у Панчеву од 05.01.2015. године, Анђелке Димитријевић Доци; иницијативе за разрешење председника и судије Вишег суда у Панчеву од 15.01.2015. године, Николе Медаковића и Весне Вуковић, и иницијативе за разрешење судије Вишег суда у Новом Саду од 15.01.2015. године, Биљане Делић.

Такође, он је поднео и захтев за изузеће Бранке Банчевић, члана Високог савета судства из поступка спремања извештаја за Високи савет судства, из разлога што је дана 06.03.2015. године пре подне у Новом Саду виђена на степеништу са судијом Бранком Бајић и основано сумња да је била и са Ђурђином Бјелобабом, да је извести за њено разрешење и стога сматра да су пријатељице и да је пристрасна, са којих разлога тражи да се предмет број: 071-00-30/2015-01 додели у рад другој судији да спреми извештај за Високи савет судства, поводом поднете иницијативе за разрешење судија и председника суда.

У складу са одредбом члана 14. став 6. Пословника о раду Високог савета судства Бранка Банчевић је навела да сматра да не стоје разлози наведени у датом захтеву за изузеће.

Председник Високог савета судства Драгомир Милојевић, одлучујући о захтеву Недељка Трифковића из Новог Сада, за изузеће Бранке Банчевић донео је одлуку да се одбије захтев Недељка Трифковића из Новог Сада, за изузеће Бранке Банчевић, члана Високог савета судства из поступка спремања извештаја за Високи савета судства, поводом његове иницијативе за разрешење судија и председника суда у предмету Високог савета судства број: 071-00-30/2015-01.

Након реферисања предмета од стране судије Бранке Банчевић [REDACTED] је донета одлука да се иницијатива Недељка Трифковића за разрешење судије Основног суда у Новом Саду, Ђурђине Бјелобабе, проследи Дисциплинском тужиоцу Високог савета судства, на надлежност.

2. Доношење одлуке о упућивању судија на студијска путовања

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства је навео Високи савет судства треба да донесе одлуку о упућивању Дубравке Дамјановић, председника Апелационог суда у Крагујевцу, Новице Пековића, председника Апелационог суда у Новом Саду и Драгана Јоцића, председника Апелационог суда у Нишу на Регионалну конференцију под називом „Делотворна примена националних правних лекова у поступцима пред домаћим правосудним органима и супсидијарна улога Европског суда за људска права”, која ће се одржати у Загребу.

Високи савет судства је [REDACTED] донео одлуку којом се одобрава студијска посета **Дубравки Дамјановић**, председнику Апелационог суда у Крагујевцу, на службено путовање у Загреб, у периоду од 12. до 13. марта 2015. године, ради присуствовања Регионалној конференцији, под називом: „Делотворна примена националних правних лекова у поступцима пред домаћим правосудним органима и супсидијарна улога Европског суда за људска права”.

Високи савет судства је [REDACTED] донео одлуку којом се одобрава студијска посета **Новици Пековићу**, председнику Апелационог суда у Новом Саду, на службено путовање у Загреб, у периоду од 12. до 13. марта 2015. године, ради присуствовања Регионалној конференцији, под називом: „Делотворна примена националних правних лекова у поступцима пред домаћим правосудним органима и супсидијарна улога Европског суда за људска права”.

Високи савет судства је [REDACTED] донео одлуку којом се одобрава студијска посета **Драгану Јоцићу**, председнику Апелационог суда у Нишу, на службено путовање у Загреб, у периоду од 12. до 13. марта 2015. године, ради присуствовања Регионалној конференцији, под називом: „Делотворна примена националних правних лекова у поступцима пред домаћим правосудним органима и супсидијарна улога Европског суда за људска права”.

3. Доношење одлуке о упућивању Зорана Дрецуна, судије Вишег суда у Новом Саду у Посебно одељење Вишег суда у Београду

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства је навео да је председник Вишег суда у Београду упутио допис Високом савету судства I Су бр. 1/15-15 дана 24. фебруара 2015. године, ради одлучивања о упућивању Зорана Дрецуна, судије Вишег суда у Новом Саду на рад у Посебно одељење Вишег суда у Београду, на период од годину дана, јер му период упућивања одређен решењем Високог савета судства број 112-01-83/2014-01 од 11. марта 2014. године истиче 15. марта 2015. Године, а Упућивање судије је потребно из разлога што Зоран Дрецун поступа као председник већа у 7 предмета, који спадају у категорију обимних и сложених предмета, те из наведеног разлога због специфичности материје и функционисања одељења оправдано је да судија Зоран Дрецун настави рад у Посебном одељењу Вишег суда у Београду. Судија Зоран Дрецун је дописом од 19. фебруара 2015. године, дао писмену сагласност да буде упућен на рад у Посебно одељење Вишег суда у Београду, на период од годину дана.

Након дискусије, Високи савет судства [REDACTED] донео одлуку да се **ЗОРАН ДРЕЦУН**, судија Вишег суда у Новом Саду, упућује се на рад у Посебно одељење Вишег суда у Београду, почев од 15. марта 2015. године, на период од годину дана.

4. Одлучивање о престанку судијске функције Ибрахиму Маџовићу, судији Основног суда у Новом Пазару

Високи савет судства је [REDACTED] донео одлуку о престанку судијске функције:

Ибрахиму Маџовићу, судији Основног суда у Новом Пазару престаје судијска функција због навршења радног века (65 година живота), дана 13.03.2015. године.

5. Одлучивање о спојивости судијске функције са чланством у Стручном савету Јавнобележничке Коморе Србије

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства је навео се Снежана Андрејевић, судија Врховног касационог суда, обратила Високом савету судства ради одлучивања о спојивости судијске функције са чланством у Стручном савету Јавнобележничке Коморе Србије, јер је Одлуком Јавнобележничке коморе Србије од 09.02.2015. године именована за члана у Стручном савету Јавнобележничке Коморе Србије.

Након дискусије, Високи савет судства је [REDACTED] донео одлуку да чланство Снежане Андрејевић, судије Врховног касационог суда у Стручном савету Јавнобележничке Коморе Србије није неспојиво са судијском функцијом.

Седница је завршена у 11,30 часова.

Записник саставила:

Смиља Спасојевић

ПРЕДСЕДНИК

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Драгомир Милојевић